

Pierre Goursat

Gemeenschapsweekend in de buurt van Barcelona

29 mei 1988

We zullen het hebben over de Aankondiging aan Maria

Toespraak van Pierre Goursat tijdens een gemeenschapsweekend in Spanje over de vereniging van het Hart van Jezus met het Hart van Maria. Pierre spreekt ook over het "glorierijke Kruis", zijn laatste oprichtingsinitiatief in 1986, terwijl hij toen zijn functie als Moderator al had opgegeven.

We zullen het hebben over de Aankondiging aan Maria. Bij de Aankondiging was Jezus een klein embryo. Een paar dagen na zijn conceptie begon zijn hart te kloppen. Vanaf dat moment zegt Hij: "Zie Mij, Heer, (Ik kom) om uw wil te doen." De wil van de Vader is dat zijn Zoon zich als offer schenkt.

Er is een grote intimiteit tussen Maria en Jezus. Maria begrijpt dat haar Zoon zich als offer aanbiedt. Kort na de geboorte gaan ze naar Jeruzalem. En daar zegt een profetes, Hanna, dat het hart van Maria door een zwaard doorboord zal worden. Wat deze woorden ons tonen, is de eenheid tussen het Hart van Jezus en het hart van Maria.

Daarom zei Jean Eudes dat het Hart van Jezus en het hart van Maria één hart vormen. Het is moeilijk te begrijpen, want Maria heeft een menselijk hart en Jezus heeft een goddelijk hart.

En wij die door de Geest (broers en zussen) van Jezus en Maria zijn, wij worden als kleine kinderen van Maria. Dat geeft ons die genade van overgave als een kind in de handen van Maria.

Omdat Maria ons als een moeder ontvangt, ontvangt ze ons als kind in haar schoot. We moeten in haar Zoon leven in overgave als kleine kinderen. Dat is heel eenvoudig en als wij tot die eenvoud komen, is alles in het leven heel gemakkelijk: zoals een kind dat voor een chirurgische ingreep naar het ziekenhuis gaat.

Herinneren we ons Theresia van het Kind Jezus. Zij droeg een klein kruis dat een infectie veroorzaakte. Ze zei: "Ik ben te klein om dat kruis te dragen. Dat vraagt de Heer niet van me. Ik ben tevreden met de kleine offers die ik opdraag."

Als we spreken over martelaarschap, is het moeilijk om de vreugde te begrijpen. Maar binnen de charismatische Vernieuwing zijn we eenvoudig en vreugdevol. Want in het lied zeggen we: "Zie mij, Heer, zie mij als een kind."

Maria laat dat allemaal aan ons zien. Met haar gaat alles gemakkelijk. Zonder haar verharderen we omdat we het op eigen kracht willen doen en dat werkt niet. Laten we naar Petrus en Johannes kijken. Petrus zei: "Ik ben heel sterk. Zelfs als allen U in de steek laten, ik, ik laat U niet in de steek." Hij putte alleen uit zijn eigen kracht en de Heer gaf hem een lesje. "Nog voor de haan kraait, zul je Mij driemaal verloochenen." Maar Johannes was met Maria tot aan het kruis. En Jezus zei aan het kruis: "Zie daar uw zoon." "Zie daar uw Moeder." Dat is de overgave.

Overgave is een genade. Het lijkt heel simpel, maar het is simpel en moeilijk. Als we het goed begrijpen is het heel simpel. De Heilige Theresia van het Kind Jezus heeft daar heel mooi over gesproken. Ze bracht kleine offertjes. En van het éne offertje tot het andere offertje, bracht ze steeds grotere offers. Als Jezus ons zegt: "Mijn juk is zacht en mijn last is licht" dan spreekt Hij de waarheid. In de Schrift zegt Sint Paulus ons: "Draagt elkanders lasten." Op die manier is het minder zwaar te dragen.

Jullie kennen de groep van het glorierijke Kruis (la Croix glorieuse). Sommige broers en zussen van de Gemeenschap lijden veel en hebben gevraagd om het glorierijke Kruis in de Gemeenschap te integreren. Ze komen elke maand samen en bidden voor elkaar. Een zus¹ die aan niet gestabiliseerde diabetes lijdt, moest zich zeven tot acht keer per dag prikken voor insuline. Een ander zei haar: "Je zou de andere zussen moeten vragen je te ondersteunen." Maar dat wilde ze niet, tot ze op een dag zei: "Ik laat het los." En ze accepteerde dat de anderen een gebedsketen voor haar vormden. Elke dag was er iemand die voor haar bad. Iedereen moest één keer per week bidden. Dat heeft die zus enorm geholpen. En daar heeft ze in Paray-le-Monial over getuigd zeggende: "Ik ben veel ontspanener."

Er zijn steeds meer broers en zussen die ons vertellen: "Ik wil geholpen worden in mijn lijden." We hebben zeven mensen gezocht die voor hen bidden. En als we die niet vinden, dan zoeken we ze binnen de Gemeenschap.

In Uruguay is een broer van de Gemeenschap die een afschuwelijk mismaakt gezicht heeft. Hij zei: "Ik kan zo niet leven. Ik wil zelfmoord plegen." Twee zussen hebben met hem gepraat over Jezus. En hij heeft gevraagd om begeleid te worden. Nu heeft zijn leven zin. We zien dat dit goed is voor de bekering van de zondaars. Jullie kunnen dit ook doen in Spanje. Toen die jongere die zelfmoord wilde plegen, de Heer had leren kennen, begreep hij dat de Heer in de overgave kracht geeft. En dat is het geheim van die kracht.

Maak je geen zorgen over de toekomst door te zeggen: "Wat er gaat gebeuren is verschrikkelijk." De Heilige Theresia van het Kind Jezus bijvoorbeeld wandelde in de tuin en dat matte haar af. En ze zei: "Ik wandel voor een missionaris."

We kunnen zeggen: "Ik aanvaard dit kleine offer." Dat is het jawoord van Maria. Als we dat heel vaak zeggen, transformeert ons leven en worden we als kleine kinderen. We moeten als een foetus in de schoot van Maria zijn. In de schoot van Maria leven we van haar bloed.

Een beweging: het kruis dat is dit (terwijl hij zijn vingers kruist). Maar als we het volgende doen (terwijl hij zijn vingers parallel houdt), is er geen kruis.

Samengevat moeten we nu ja zeggen. De affectiviteit moet het geloof als steunpunt hebben.

Pierre Goursat
en zijn broers en zussen

www.pierregoursat.com

1. Dit betreft Marie-France Dunat, een van de eerste mensen die lid werden van het "Glorierijke Kruis".